

Specialreglement for bedømmelse af posthistoriske eksponater på F.I.P. udstillinger

Artikel 1: Konkurrenceudstillinger

I overensstemmelse med artikel 1.4 i FIPs almene bestemmelser for Bedømmelse af konkurrenceeksponater på F.I.P. Udstillinger (GREV), er disse særlige regler udviklet for at supplere de nævnte principper med hensyn til Posthistorie. Der henvises endvidere til retningslinjerne for bedømmelsen af posthistorieeksponater.

Artikel 2: Konkurrenceeksponater

Posthistoriske eksponater er klassificeret i tre underklasser (ref GREV artikel 2.3)

A. Posthistorisk eksponater, der indeholder materiale, som er transporteret ved og som er knyttet til officielle, lokale eller private posttjenester. Sådanne eksponater vægter normalt ruter, takster, markeringer, anvendelse og andre postale aspekter, tjenester, funktioner og aktiviteter, knyttet til den historiske udvikling af posttjenester.

B. Markofilistiske eksponater (poststempler), der viser klassifikationer og/eller studier af poststempler i forbindelse med officiel, lokal eller privat post, frimærker og andre postale objekter.

C. Eksponater med historiske, sociale og andre specialstudier, der analyserer posthistorien i en bredere sammenhæng og postvæsenets samspil mellem handel og samfund (se eksempler i artikel 3.2).

Ud over disse kategorier er alle posthistoriske eksponater opdelt og bedømmes i tre perioder:

1. Op til 1875 (før GPU)
2. Fra 1875 - 1945
3. Efter 1945.

Ethvert eksponat indordnes i forhold til den periode, hvor eksponatet starter, eller den periode, hvor dets vigtigste indhold ligger.

Artikel 3: Principper for eksponatets opbygning

3.1 Posthistoriske eksponater (underklasser 2A og 2B) består af brugte kuverter og breve, brugte helsager, brugte frimærker, og andre postale dokumenter arrangeret på en sådan måde, så de som helhed udtrykker en afbalanceret plan eller så de udvikler et aspekt af posthistorien.

Som eksempler på posthistoriske (underklasser 2A og 2B) emner kan nævnes:

1. Præfilateli
2. Udvikling af lokale, regionale, nationale eller internationale posttjenester
3. Portosatser
4. Postruter
5. Poststempler (markofili) - som beskrevet i artikel 2B.
6. Militærpost, feltpost, post i besatte områder, POW, post fra civile og militære interneringslejre
7. Skibspost og/eller post på søer og floder
8. Jernbanepost
9. Alle former for mobile postkontorer
10. Katastrofefpost
11. Desinficeret post
12. Censurpost
13. Efterportoforsendelser
14. Postautomatisering
15. Speditørmærkninger (forwarding agents)
16. Tjenestepost, portofrie forsendelser

Et posthistorisk eksponat (underklasser 2A og 2B) kan indeholde kort, billeder, forordninger, cirkulærer og lignende relevant materiale. Sådanne objekter skal have direkte relation til det valgte emne, og til de postale tjenester, der er beskrevet i eksponatet (ref. GREV, artikel 3.4).

3.2 Eksponater med historiske, sociale og andre specialstudier (underklasse 2C) kan indeholde materiale, som er udarbejdet af erhvervslivet og samfundet til brug i det postale system og kan omfatte ikke-postalt materiale, for så vidt det er relevant for eksponatets emne. Det ikke-postale materiale bør indarbejdes i eksponatet på en afbalanceret og hensigtsmæssig måde, så det ikke overskygger det postale materiale.

Eksempler på historiske, sociale og specialstudier omfatter:

1. Telegramtjenester
 2. Lykønskningskort (herunder Valentines)
 3. Illustrerede reklamekuverter brugt i et postsystem.
 4. Studier af postvæsnets indvirkning på handel, samfund og erhverv.
 5. Lokale og/eller regionale historiske studier.
 6. Studier i forbindelse med en begivenhed eller en historisk milepæl
- Alle eksponater i underklasse 2C skal kunne monteres i standard udstillingsrammer.

3.3 Med hensyn til samtlige posthistoriske underklasser gælder det, at planen eller konceptet skal være tydeligt forklaret på en indledningsplanche (ref. GREV, artikel 3.3).

Artikel 4: Kriterier for bedømmelse af eksponater (ref. GREV, artikel 4)

For at fremme forståelsen af et posthistorisk eksponat kan det være nødvendigt med mere omfattende tekst eller at ikke-posthistorisk eller ikke-postalt materiale medtages som understøttende dokumentation. Men teksten bør være kortfattet og klar og inddragelsen af understøttende ikke-posthistorisk eller ikke-postalt materiale bør øge den posthistoriske forståelse og gøre eksponatet mere attraktivt.

Artikel 5: Bedømmelse af eksponater

5.1 Posthistoriske eksponater vil blive bedømt af godkendte specialister inden for deres respektive områder og i overensstemmelse med afsnit V (artikel 31-47) af GREX (ref. GREV, artikel 5.1).

5.2 For at opnå en ensartet bedømmelse af posthistoriske og markofilistiske eksponater bedømmer juryen ud fra følgende fordeling af point (ref. GREV, artikel 5.2):

1. Behandling (20) og filatelistisk betydning (10)	30
2. Filatelistiske og beslægtede kundskaber, personlige studier og forskning, der viser nye resultater	35
3. Kvalitet (10) og sjældenhed (20)	30
4. Præsentation	<u>5</u>
I alt	100

Eksponater med historiske, sociale og andre specielle studier (underklasse 2C) vil blive bedømt efter følgende pointskala (ref. GREV, artikel 5.2)

1. Behandling (20) og betydning (filatelistiske 5 & historiske og sociale aspekter 5)	30
2. Filatelistiske kundskaber, historiske og sociale kundskaber, personlige studier og forskning	35
3. Kvalitet (10) og sjældenhed (20)	30
4. Præsentation	<u>5</u>
I alt	100

Alle eksponater vil blive bedømt med point for hvert af de ovennævnte kriterier. Disse vil blive ført på et godkendt skema.

Artikel 6: Afsluttende bestemmelser

6.1 I tilfælde af eventuelle uoverensstemmelser i teksten som følge af oversættelse er den engelske tekst gældende.

6.2 Dette specialreglement til bedømmelse af posthistoriske eksponater på FIP-udstillinger er vedtaget på den 70. F.I.P. Kongres i Bukarest den 28. juni 2008. Det træder i kraft den 1. januar 2009 og benyttes på FIP-udstillinger efter udstillinger med FIP-støtte, som finder sted efter 1. januar 2009.

Retningslinjer for bedømmelse af posthistoriske eksponater

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Disse reviderede retningslinjer vil træde i kraft på udstillinger efter 1. januar 2009.

1. Indledning

1.1 Disse retningslinjer giver praktiske råd om, hvordan man kan anvende GREV (1.1-1.4) og SREV for posthistoriske eksponater, som er godkendt af den 70. kongres i Bukarest, Rumænien.

1.2 SREV for posthistoriske eksponater er den overordnede ramme for, hvilket materiale et posthistorisk eksponat i hver enkelt underklasse principielt bør indeholde, hvilke emner det bør omfatte, og hvordan det bør bearbejdes og præsenteres. Retningslinjerne indeholder generelle vejledninger til bedømmelse af sådanne eksponater og har endvidere til hensigt at vejlede udstillere af eksponater i den posthistoriske klasse.

1.3 I tvivlstilfælde er GREV højeste autoritet, SREV for posthistoriske eksponater er næsthøjst og disse retningslinjer rangerer under alle afgørelser, som er truffet på FIP-kongressen.

2. Indholdet i et posthistorisk eksponat

2.1 Ved at analysere sine postale objekter skal et posthistorisk eksponat vise og forklare en eller flere posttjenesters udvikling eller virkemåde; den praktiske anvendelse af postale forordninger og regulativer, og undersøgelse og klassificering af brugen af postalt materiale og/eller postale stempler/påtegninger skal illustrere hovedemnet i eksponatet. Det gælder uanset om eksponatet viser starten på en organiseret posttjeneste eller nutidige posttjenester. Eksponater med historiske, sociale og andre specialstudier viser samspillet mellem postvæsnet og samfundet, begivenheder, erhvervsliv eller et områdes historiske geografi, samt den indvirkning postvæsenet har på menneskeheden og menneskeheden på postvæsnet.

2.2 SREV anfører en liste over mulige emner for et posthistorisk eksponat; men denne liste er ikke en afgrænsning af tilladte emner. Man kan vise udviklingen af posttjenester mellem to eller flere geografiske områder, nationer eller kontinenter, eller vise udviklingen i et land, en region eller en enkelt geografisk lokalitet. Eller også kan man vise udviklingen af en bestemt posttjeneste – hvad enten det er på verdensplan, i et enkelt land, for flere lande eller mere lokalt.

2.3 Eksponatet kan ordnes kronologisk, geografisk (fx i forhold til lokale/nationale områder), efter transportmåde eller tjenestearter eller ifølge hvilken som helst anden måde som udstilleren finder hensigtsmæssig.

2.4 Udstilleren bør undgå for mange gentagelser af ensartede objekter, for store tidsmæssige huller og at vise kostbare objekter, der ikke er relevante for det viste emne.

2.5 Generelt bør et posthistorisk eksponat vise interessant (postalt og der hvor det er passende også ikke-postalt) materiale på den mest fordelagtige måde. Eksponatet skal undgå at komme til at ligne et manuskript til en bog.

3. Stempelsamlinger (markofili)

3.1 En stempelsamling vedrører klassifikation og undersøgelse af postale markeringer, dvs. stempler og annulleringer, inklusive håndskrevne påtegninger påført af offentlige og private postale tjenester.

3.2 Markofilistiske eksponater kan udstrække sig fra præ-fil perioden til i dag.

3.3 Studiet af de postale markeringer kan omfatte funktionen, anvendelsesperioden, anvendelsesstedet, farven, stemplets/påtegningens tilstand og eventuelle ændringer heri i løbet af

brugsperioden, eller andre aspekter ved postale markeringer. Objekterne kan være kontor- eller tjenestestempler såsom anbefalingsstempler, maritime stempler, mobile postkontorers stempler, stempler på desinficeret post, dirigeringsanvisninger osv. Stempeleksponater inkluderer bl.a. studier af reparerede datostempler og postvæsenets måde at markere transportafstande på.

Et studie af de forskellige typer af automatiske postale kodemarkeringer må klassificeres som en stempelsamling, hvorimod indførelsen af automatisk postbehandling hører under posthistorie.

3.4 En god måde at vise kundskaber og personlig forskning på kan være at angive tidligste og seneste kendte brugsdato for poststempler, eller at fastlægge hvor stemplerne har været brugt, når dette ikke fremgår af inskriptionen eller af stempeltypen (fx identifikation af brugsstedet for stumme stempler eller nummerstempler).

3.5 Stempler og påtegninger bør være så tydelige som muligt med alle betydningsfulde ord komplette. Hvis marcofilistiske eksponater er baseret på annulleringsstempler, bør disse være hele og skal helst vises på forsendelse. I almindelighed bør ufuldstændige stempler undgås. Dette gælder også for unødvendige gentagelser af stemplet med undtagelse af tidlig og sen anvendelse med henblik på at belyse en given brugsperiode. Ethvert forsøg på at forbedre en postal markerings udseende, efter at det er blevet påført af postvæsenet, vil blive betragtet som forfalskning af materialet. (Se GREX 41.2).

3.6. Frimærker vist i et markofilistisk eksponat er uden betydning, bortset fra at kvaliteten bør være rimelig. Hvis brugte frimærker indgår i et markofilistisk eksponat vil bedømmelsen være baseret på klassifikationen og studiet af de postale markeringer og af annulleringer på frimærkerne.

4. Indledningplanche

4.1 Alle posthistoriske eksponater skal indeholde en indledningsplanche, der angiver eksponatets formål. Eksponatets titel skal stemme overens med indledningsplanchen.

4.2 Indledningsplanchen bør bruges på følgende måde:

til at give almen posthistorisk information om det emne, der udfoldes i eksponatet

til at indeholde en plan for, hvordan strukturen i eksponatet vises - kapitler eller afsnit osv., der har posthistorisk relevans - snarere end et "ramme for ramme" eller "side efter side" beskrivelse

til at angive områderne for personlige studier.

til at indeholde oplysninger om vigtige dokumentariske kilder og referencer..

4.3 Dommerne vil bedømme det viste materiale og den tilknyttede tekst på baggrund af oplysningerne på indledningsplanchen (titel, indledende formålsangivelse, informationer der er relevante for hele eksponatet; den måde eksponatet er struktureret på; forskning og henvisninger)

En velgennemtænkt indledningsplanche vil hjælpe både udstiller og dommere.

5. Bedømmelseskriterier

5.1 Behandling og filatelistiske betydning

5.1.1 I alt 30 point kan gives til behandling og filatelistiske betydning. Op til 10 point gives for den relative filatelistiske betydning og op til 20 point for udviklingen, fuldstændigheden og relevansen af det viste materiale.

I underklasse 2C er 5 point knyttet til den historiske og samfundsmæssige betydning af det udstillede emne.

5.1.2 Ved bedømmelsen af eksponatets behandling og betydning vil dommerne se på den generelle bearbejdning af det viste emne, det viste materiales kompleksitet i forhold til eksponatets omfang, den relative filatelistiske eller historiske betydning af det behandlede emne samt hvor svært det vil være at duplikere eksponatet. Udstilleren bør sørge for, at der er sammenhæng i eksponatet samt undgå at iblande stort set uvedkommende materiale. Ellers kan eksponatet miste point under kriterierne for behandling og betydning.

5.1.3 Betydningen af et eksponat vil blive målt i forhold til den almindelige posthistorie i det land, det område eller det emne, som er vist, og i forhold til filateliens i almindelighed eller – når det gælder underklasse 2C – betydningen i forhold til historien, menneskeheden eller det pågældende geografiske område. Det vil almindeligvis være lettere at behandle mindre vigtige emner tilfredsstillende og fuldstændigt end mere betydningsfulde emner indenfor den til rådighed værende plads.

5.1.4 Som eksempel kan anføres, at en hovedstads posthistorie vil være mere betydningsfuld end en provinsbys eller et landdistrikts. Et studie af taksterne i en postaftale mellem to eller flere stater vil i almindelighed være vigtigere end et tilsvarende med et bestemt lands indenrigstakster i den samme periode. Et eksponat (fx over takster), som omfatter både den præfilatelistiske periode og frimærkeperioden, men udelader de første frimærkeudgaver vil uundgåeligt blive trukket pointmæssigt ned i forbindelse med betydning og sjældenhed. Dette gælder også for eksponater fra alle andre perioder, som udelader de vanskeligste afsnit.

5.1.5 Dommerne skal også vurdere, om det viste materiale er relevant i forhold til eksponatets formål. Med få undtagelser er ubrugte frimærker eller ubrugte helsager uvedkommende, og deres inddragelse skal retfærdiggøres. Kort, proklamationer osv. hører kun med hvis de falder ind under bearbejdningen og dokumentationen og bør begrænses i antal. Dommerne bør principielt kun bedømme det viste postale materiale (GREV 3.1 – 3.2). Relevansen, balancen og betydningen af det ikke-postale materiale, som er vist i eksponater med historiske, sociale og andre specielle studier, vil dog blive vurderet af dommerne.

5.2. Filatelistiske og tilknyttede kundskaber, personlige studier og forskning

5.2.1 I alt 35 point kan gives for filatelistisk og tilknyttede kundskaber, personlig undersøgelse og forskning.

5.2.2 Filatelistiske og dertil knyttede kundskaber vises ved udvælgelsen af de udstillede objekter og ved den ledsagende tekst. Personlige studier vises ved grundig analyse af de udstillede objekter. Ved eksponater, hvor det er klart, at der er foretaget en stor personlig forskning (præsentation af ny viden om det viste emne), kan der gives en større del af de samlede point. I tilfælde hvor et emne i forvejen er grundigt gennemforsket, bør et eksponat, der viser ny forskning og nye indsigter, værdsættes i særlig grad. Studiet og den rette fortolkning af den allerede tilgængelige viden skal også tages i betragtning under dette kriterium.

5.2.3 Den korrekte bedømmelse af filatelistiske og tilknyttede kundskaber og personlige studier og forskning vil være baseret på den foreliggende beskrivelse af hvert af de viste postale objekter. Dommere og udstillere bør huske på at givne oplysninger ikke må dominere det viste postale materiale. En vel gennemtænkt plan (jvf. ovenstående afsnit 4) kan overflødig gøre lange beskrivelser senere i eksponatet.

5.2.4 Med hensyn til eksponater med historiske, sociale og specialstudier vil den relevante historiske og generelle ikke-filatelistiske viden blive taget i betragtning i forbindelse med

vurderingen af alle aspekter af kundskabskriterierne.

5.3 kvalitet og sjældenhed

5.3.1 I alt 30 point kan gives for kvalitet og sjældenhed. Op til 20 point skal fordeles til sjældenheden og betydningen af de objekter, der vises, og op til 10 point til kvaliteten af de objekter, der vises.

5.3.2 Sjældenhedsgraden er direkte forbundet med de viste postale objekter og med den relative sjældenhed af materiale af den viste type og i særdeleshed til den filatelistiske sjældenhed (men ikke til værdien) samt til betydningen af hele eksponatet og dets emne. For eksempel vil et poststempel fra en lille by, der er det eneste kendte eksemplar, men tilhører en standardtype, som er brugt over hele landet, være af ringere betydning end en specialtype, kun brugt i den pågældende by.

5.3.3 Da kvaliteten kan variere betydeligt for posthistorisk materiale, bør dommerne have den opnåelige kvalitet i erindring. I almindelighed bør god kvalitet, rene, læsbare stempler og andre postale påtegninger, såvel som et godt helhedsindtryk af objekterne belønnes, mens dårlig kvalitet bør straffes. Hvis det er muligt, bør breve og andre objekter med frimærker fremvise disse mærker i god kvalitet. For eksempel vil kvaliteten af breve i et luft- eller skibskatastrofeposteksponat per definition være dårligere, men de postale påtegninger, der senere påføres, bør være så tydelige som muligt.

5.4 Præsentation

5.4.1 Præsentation kan give op til 5 point. Præsentationen bør understøtte bearbejdningen af eksponatet i form af det overordnede lay-out og sin klarhed. Dommerne bør anerkende det arbejde, der er lagt i præsentationen for at lette forståelsen og øge tiltrækningskraften af eksponatet for både dommere og beskuere.

5.4.2 Afbildninger af stempler og andre postale markeringer er kun påkrævet, når originalerne ikke er tydelige nok for beskueren. Når det er hensigtsmæssigt at vise betydningsfulde markeringer på en kuverts bagside, så kan disse markeringer enten tegnes eller vises ved en gengivelse (foto, fotokopi) så længe, at det er indlysende for beskueren, at der er tale om en gengivelse. Farvefotos eller reproduktioner skal være ændret mindst 25% i størrelse i forhold til originalen. Gengivelser i fuld størrelse af enkelte stempler eller en del af en kuvert er tilladt. Alt materiale, der er enten ikke-posthistorisk eller ikke-postalt, bør vises i original for så vidt, at dette er muligt.

6. Konklusion

6.1 Disse retningslinjer besvarer ikke alle spørgsmål en udstiller eller en dommer kan rejse. Hvert eksponat skal bedømmes på dets egne præmisser.

6.2 I tilfælde af eventuelle uoverensstemmelser i teksten som følge af oversættelsen, er den engelske tekst gældende